

27

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 grudnia 1984 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Protokołu zmieniającego Międzynarodową Konwencję o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących konosamentów z dnia 25 sierpnia 1924 r., zmienioną Protokołem z dnia 23 lutego 1968 r., sporządzonego w Brukseli dnia 21 grudnia 1979 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem VI ustęp 3 Protokołu zmieniającego Międzynarodową konwencję o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących konosamentów z dnia 25 sierpnia 1924 r., zmienioną Protokołem z dnia 23 lutego 1968 r., sporządzonego w Brukseli dnia 21 grudnia 1979 r., został złożony dnia 6 lipca 1984 r. Rządowi Belgijskiemu dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższego protokołu.

Dokument ratyfikacyjny zawiera następujące zastrzeżenie: „Zgodnie z ustępem 1 artykułu IV protokołu Polska Rzeczpospolita Ludowa nie uważa się za związaną artykułem III”.

Zgodnie z artykułem VIII ustęp 2 protokół wszedł w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 6 października 1984 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Hiszpania	1982-01-06,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	1982-03-02,

rozciągając protokół dnia 20 października 1983 r. na:

Bermudy
Brytyjskie terytorium antarktyczne
Brytyjskie Wyspy Dziewicze
Kajmany
Falklandy i terytoria przyległe
Gibraltar
Hongkong
Wyspę Man
Montserrat
Wyspy Turks i Caicos,

Belgia	1983-09-07,
Dania	1983-11-03,

z oświadczeniem, że protokół nie ma zastosowania do Wysp Owczych i Grenlandii.

Szwecja	1983-11-14,
Norwegia	1983-12-01.

Powyższy protokół wszedł w życie dnia 14 lutego 1984 r. w stosunku do wyżej wymienionych państw, z wyjątkiem Norwegii, w stosunku do której wszedł on w życie dnia 1 marca 1984 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

28

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 stycznia 1985 r.

w sprawie ubezpieczenia ustawowego środków trwałych przedsiębiorstw państwowych od ognia, huraganu, powodzi i innych zdarzeń losowych.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 45, poz. 242) zarządza się, co następuje:

2) szkodach w ubezpieczonym mieniu — rozumie się przez to ubytek wartości ubezpieczonych środków trwałych z powodu ich zniszczenia, uszkodzenia lub zaginięcia

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady ubezpieczenia ustawowego środków trwałych przedsiębiorstw państwowych, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”, od ognia, huraganu, powodzi i innych zdarzeń losowych.

2. Ubezpieczeniu ustawowemu, o którym mowa w ust. 1, nie podlegają środki trwałe przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, przedsiębiorstw państwowych prowadzących gospodarstwa rolne, środki transportowe gospodarki morskiej i komunikacji międzynarodowej oraz budowle w portach morskich.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) PZU — rozumie się przez to Państwowy Zakład Ubezpieczeń,

Rozdział 2

Przedmiot, wartość i zakres ubezpieczenia.

§ 3. 1. Przedmiotem ubezpieczenia w PZU są składniki majątku przedsiębiorstw, zaliczane na podstawie odrębnych przepisów do środków trwałych.

2. Środki trwałe, z wyjątkiem określonych w ust. 3, ubezpiecza się w wartości nowej (cenie odtworzenia).

3. Środki trwałe w nieczynnych zakładach oraz budynki i budowle przeznaczone do rozbiórki ubezpiecza się w wartości rzeczywistej, to jest z uwzględnieniem umorzenia, a maszyny, aparaty i urządzenia przeznaczone na złom ubezpiecza się w wartości złomu.

§ 4. 1. PZU odpowiada za szkody losowe w środkach trwałych, spowodowane przez: ogień, huragan, powódź, piorun, wybuch, deszcz nawalny, grad, upadek pojazdu powietrznego, wydostanie się wody z urządzeń wodnokanalizacyjnych, lawinę, zapadanie i usuwanie się ziemi, a w kopalniach podziemnych — ponadto przez wylew wód podziemnych oraz wskutek tąpnięć.